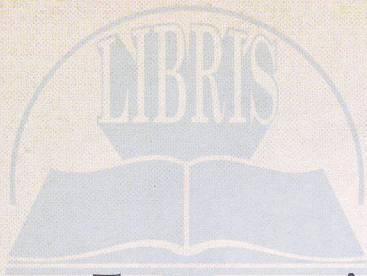

Tezaurul cu povești

Cuprins

Frumoasa și Bestia	7
Fluierașul din Hamelin	23
Lampa lui Aladin	39
Hansel și Gretel	55
Peter Pan	71
Robin Hood	87
Mica sirenă	103
Wilhelm Tell	119
Cenușăreasa	135
Bucle-de-Aur și cei trei urși	151
Jack și vrejul de fasole	167

Frumoasa din pădurea adormită	183
Barbă-Albastră	199
Prințesa Bob-de-Mazăre	215
Cei trei purceluși	231
Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici	247
Prințul Broscoi	263
Scufița-Roșie	279
Hainele cele noi ale împăratului	295
Tom Degețelul	311
Fetița cu chibrituri	327
Despre povești	344

După câteva zile, când își termină treburile, el porni spre casă. Drumul trecea printr-o pădure mare și întunecoasă în care, prinzându-l noaptea, se rătăci. Ninge, iar vântul bătea atât de tare, încât negustorul credea că va muri de frig. Deodată, văzu o luminiță în depărtare. Cu ultimele puteri, porni prin viscol într-acolo. Curând, ajunse la un falnic castel. Poarta sa grea fiind deschisă, el intră. În castel era o liniște ciudată.

Frumoasa luă oglinda și-l văzu pe tatăl ei stând în fața cocioabei. Ochiul lui erau plini de tristețe. Deși i se frângea inimă, Frumoasa îi mulțumi Bestiei și continuă să mănânce, cu mai puțină teamă în suflet decât înainte. Apoi, deodată, Bestia îi puse o altă întrebare:

— Frumoaso, ai vrea să fii soția mea?

Deși se temea să nu-l înfurie, Frumoasa răspunse tremurând:

— Nu, Bestie.

— Atunci, adio, Frumoaso, spuse Bestia cu mâhnire, plecând din cameră.

Vai, se întrebă Frumoasa cu tristețe, *de ce trebuie să fie atât de urât, când este atât de plin de bunătate? N-aș putea niciodată să mă căsătoresc cu el. Deci, se pare că trebuie să mor!*

Lampa lui Aladin

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ UN băiat pe nume Aladin. El locuia împreună cu mama sa, care era croitoreasă și care muncea din greu pentru a-și câștiga existența, într-un minunat oraș din Arabia antică. Într-o zi, când Aladin se întoarse acasă, întâlni un străin care aștepta lângă ușa casei sale. Bărbatul era îmbrăcat într-o mantie largă, iar pe cap purta un turban.

— Spune-mi, băiete, pe tatăl tău îl cheamă Mustafa, croitorul?

— Da, domnule, dar tatăl meu a murit cu mult timp în urmă.

— Dar pe Alah! Eu sunt unchiul tău, iar tatăl tău a fost scumpul meu frate. În fiecare zi l-am jelit, continuă bărbatul cu turban.

El îi spuse lui Aladin atât de multe lucruri despre tatăl lui, încât băiețelul ajunsese să creadă fiecare cuvânt.

De îndată ce Aladin trase de inel, lespedeaua se ridică și lăsă la iveală o scară.

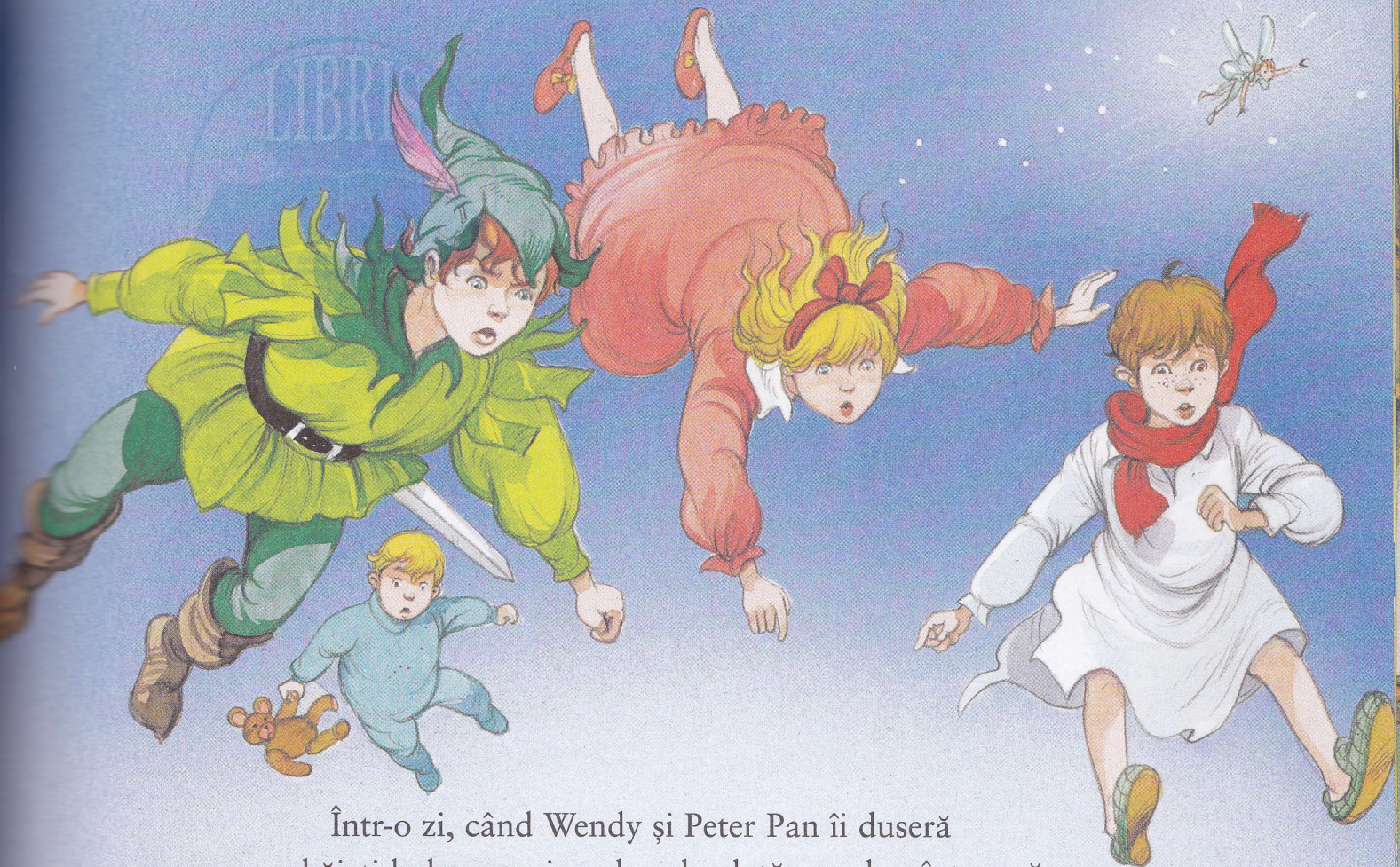
— Coboară! porunci magicianul. Când vei ajunge la o grădină minunată, vei găsi o altă scară. Urcă pe ea și, într-o firidă, vei găsi o lampă pe care trebuie să mi-o aduci.

Cum Aladin ezita să coboare, magicianul îi dădu un inel și adăugă:

— Ia acest inel care te va apăra de rele.

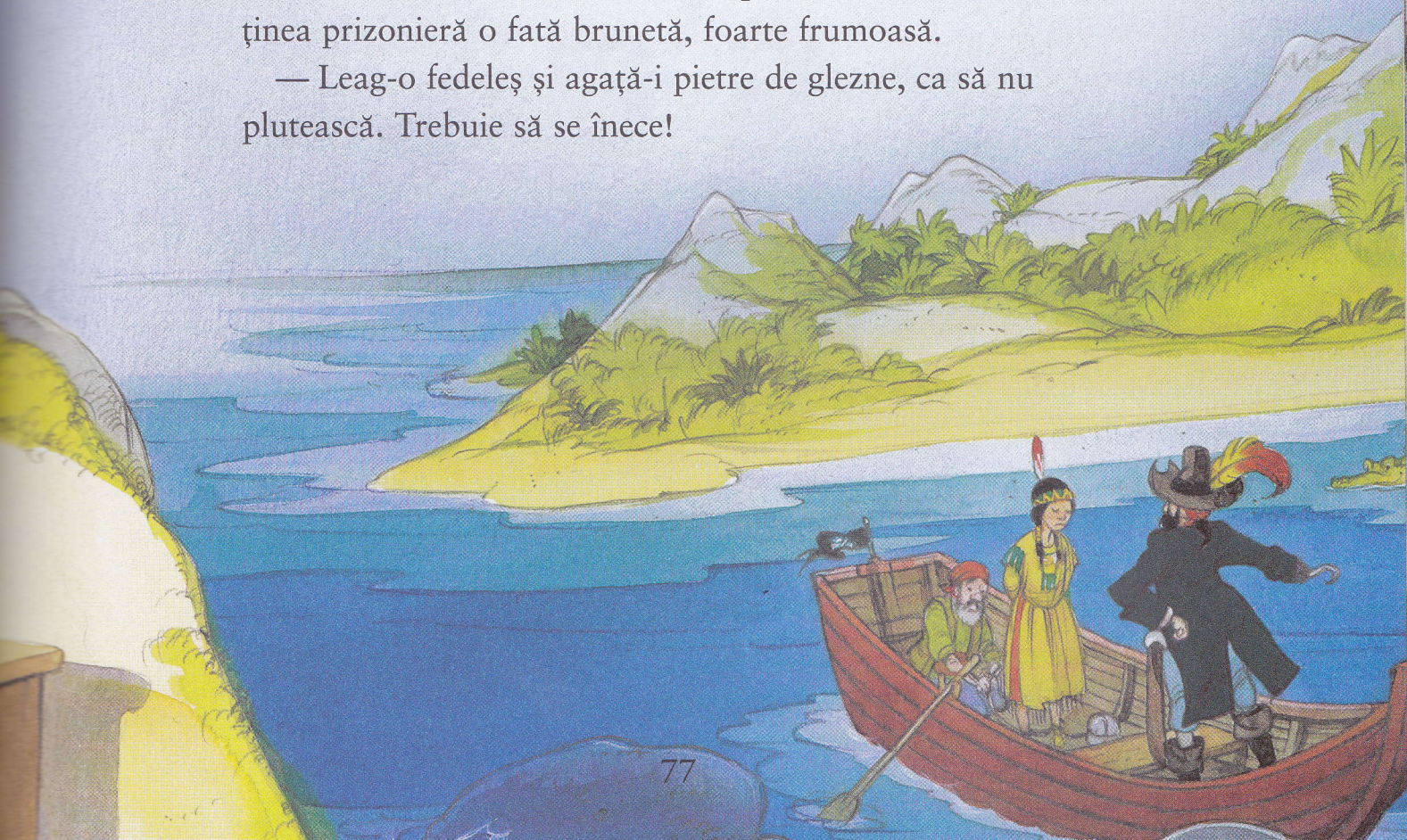
Aladin își puse inelul pe deget și se încumetă să coboare scara în peșteră.

Într-o zi, când Wendy și Peter Pan îi duseră pe băieți la laguna sirenelor, deodată, cerul se întunecă, iar ei văzură apărând o corabie mare, al cărei căpitan, învăluit într-o mantie neagră și largă, arăta sinistru. Acesta îi dădea ordine musului de pe corabia sa, care ținea prizonieră o fată brunetă, foarte frumoasă.

— Leag-o fedeleș și agață-i pietre de glezne, ca să nu plutească. Trebuie să se înece!

Vocea îi era atât de plăcută, încât toate creaturile mării veneau s-o asculte. Dar vai! Prințul nu o auzea defel. Castelul său era prea îndepărtat, iar mica sirenă nu putea merge mai departe de țărmul nisipos. Într-o bună zi, ea îi spuse bunicii ei:

— Sunt gata să renunț la viața mea de sirenă pentru a-l face pe prinț să mă iubească. În seara asta, am de gând s-o găsesc pe Vrăjitoarea Mării și să-i cer să-mi dea picioare de om în loc de coada asta de pește. Astfel, voi fi în stare să străbat pământul pentru a găsi castelul prințului și a-i spune că eu am fost cea care l-a salvat. Și-i voi mai spune cât de mult îl iubesc!

— Ce e asta? o întrebă prințesa pe bătrână.

— E o roată de tors, copila mea! Toarce lâna, îi răspunse bătrâna femeie.

— Pot să încerc și eu?

— Bineînțeles, copila mea, orice fată ar trebui să învețe să toarcă.

Însă de-abia se așeză prințesa pe scăunel, că se și înțepă în deget cu fusul. De îndată, fata slobozi un țipăt și leșină. Râzând cu răutate, bătrâna se făcu nevăzută.

Frumoasa și Bestia

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ, ÎNTR-UN ȚINUT îndepărtat, un negustor bogat care avea trei fete foarte frumoase. Pe zi ce trecea, cele două surori mai mari deveneau din ce în ce mai îngâmfate și mai egoiste, însă mezina era atât de blândă și de drăguță, încât toată lumea îi spunea „Frumoasa”. În fiecare săptămână, la negustorul cel bogat veneau o mulțime de tineri pentru a-i cere mâna uneia dintre cele trei fiice. Dar cele două surori mai mari răspundeau că nu se vor mărita decât cu un duce sau cu un conte. Frumoasa însă le spunea că era prea tânără și că voia să mai stea o vreme alături de tatăl ei. Dar, vai,

într-o zi, negustorul își pierdu toate bogățiile. El își chemă fiicele și le spuse:

— Sărmanele mele copile, tot ce mai avem este o cocioabă la țară. Va trebui să ne mutăm acolo.

